

Anders Fogh Rasmussens tale ved EU-topmøde

Taler

Anders Fogh Rasmussen
Statsminister

Dato

18. december 2002

Sted

København

Hr. formand,

Ærede medlemmer,

Ærede medlemmer af Europa-Kommissionen,

Mine damer og herrer,

Jeg talte sidst her i salen ved udvidelsesdebatten den 19. november. Det var en stor og positiv oplevelse. Jeg gik herfra med et stærkt og klart mandat til at afslutte udvidelsesforhandlingerne.

Det er mig en glæde at kunne møde her i dag med et lige så klart resultat. Efter

lange og vanskelige forhandlinger afsluttede Formandskabet på topmødet i København forhandlingerne med 10 nye medlemslande.

Det er en fælles drøm, der går i opfyldelse. Det er et fælles mål, der er nået. Europa-Parlamentet, Kommissionen og Formandskabet har kæmpet sammen for udvidelsen. Det var også derfor en særlig glæde for mig, at Europa-Parlamentets formand deltog i den afsluttende højtidelige begivenhed, hvor vi fredag aften bød de nye medlemmer velkommen i vores kreds.

De sidste seks måneders udvidelsesforhandlinger har været som et langdistanceløb. Med en række vanskelige forhindringer, der har skullet overvindes undervejs. Parlamentet, Kommissionen og Formandskabet har stået distancen sammen. Og i København kom vi i mål. Side ved side. Hånd i hånd. Tak for indsatsen. Tak for den aldrig svigtende opbakning. Tak for støtten undervejs.

Med beslutningerne i København lukkede vi et af de mørkeste og blodigste kapitler i Europas historie. Vi satte et punktum for et århundrede præget af krige og konflikter. Vi tog endegyldigt afsked med Jalta-konferencens og den kolde krigs Europa.

Samtidig åbnede vi døren til en ny æra i Europas historie. En æra præget af frihed, fred, vækst og velstand.

Topmødet i København markerede et højdepunkt i det europæiske samarbejdes historie. En triumf for frihed og demokrati. Og en port til en bedre fremtid for alle vore folk.

Udvidelsen var det danske formandskabs hovedprioritet. Men det danske formandskab har skabt en lang række andre betydelige resultater.

Vi har været et formandskab, der har prioriteret. Prioriteret, men ikke nedprioriteret. Det ses af vore resultater.

Før jeg vender mig mod topmødet i København, vil jeg kort redegøre for en række af de øvrige opgaver, EU har løst det seneste halve år.

Vi har effektivt videreført kampen mod international terrorisme og styrket indsatsen mod illegal indvandring.

På asylområdet har vi opnået enighed om den såkaldte Dublin II-forordning, der fastsætter fælles regler for hvilket land, der har ansvar for at behandle en asylansøgning.

Det lykkedes at opnå enighed om en fuld åbning af EU's el- og gasmarkeder.

Vi har opnået et gennembrud i EU's transportpolitik. Med reglerne om det fælles europæiske luftrum er grundlaget sikret for færre aflysninger og kortere flyvetider til gavn for passagererne, miljøet og flyselskaberne.

I fællesskab har vi reageret hurtigt og effektivt på uventede katastrofer. Først var det oversvømmelserne i Centraleuropa. EU viste sammenhold og vedtog etablering af en solidaritetsfond på 1 milliard euro til anvendelse i forbindelse med naturkatastrofer.

Senest har vi reageret på olietankeren Prestiges tragiske forlis. EU viste med kort varsel handlekraft og vedtog regler om bl.a. hurtig udfasning af enkelt-skrogede olietankere og øget kontrol i de havne, som skibene anløber.

Der er opnået enighed om ordningen for handel med CO2-kvoter.

Der er sket fremskridt med hensyn til fødevarer sikkerhed. Bl.a. fælles regler for mærkning af fødevarer, der indeholder genetisk modificerede organismer.

Det lykkedes at skabe en for alle parter acceptabel løsning på spørgsmålet om transit til og fra Kaliningrad.

Endelig vil jeg fremhæve det positive og effektive samarbejde med Parlamentet, bl.a. arbejdet i den fælles beslutningstagen og i budgetproceduren. For første gang i mange år lykkedes det reelt allerede i første læsning at nå til enighed om store dele af budgettet.

Jeg vil gerne takke for den gode og positive ånd, der har præget samarbejdet mellem Europa-Parlamentet, Kommissionen og Formandskabet.

Sammen har vi i det seneste halvår vist, at EU kan levere varen. At vi – på trods af nationale, institutionelle og politiske forskelle - i fællesskab kan skabe resultater. Skabe en bedre og tryggere hverdag for vore borgere. Skabe bedre konkurrencebetingelser for vort erhvervsliv. Og sikre en øget indflydelse for Europa i verden.

Herefter vil jeg vende tilbage til topmødet i København.

Vi afsluttede udvidelsesforhandlingerne med ti nye medlemsstater: Cypern, Estland, Letland, Litauen, Malta, Polen, Slovakiet, Slovenien, Den Tjekkiske Republik og Ungarn.

Der var tale om intensive og vanskelige forhandlinger til det sidste. Det kan ikke være anderledes. Det sikrer, at vi er endt med den rette balance mellem kandidatlandenes ønsker og de nuværende medlemsstaters muligheder.

De hårde forhandlinger om helt konkrete emner som mælkekvoter og pengeoverførsler er jo i sidste ende udtryk for, at EU ikke er en snakkeklub, der vedtager tomme erklæringer, men er et effektivt forhandlingsforum, hvor vi gør forretninger og driver politik. Til alle parter fordel.

De ti nye lande vil kunne blive medlemmer fra 1. maj 2004. Forinden skal både de nye og nuværende medlemsstater have afsluttet deres nationale ratifikationsprocedurer.

Første led i denne proces - der i mange lande vil indebære folkeafstemninger - er færdiggørelsen af tiltrædelsestraktaten. Den forelægges herefter først Kommissionen, dernæst Parlamentet og endeligt Rådet til godkendelse med henblik på, at traktaten kan undertegnes i Athen den 16. april 2003. Jeg skal opfordre til, at vi i alle tre institutioner gør vort yderste for at overholde den-ne tidsplan.

Konklusionerne fra København berører også spørgsmålet om de nye medlemsstaters deltagelse i EU's institutioner.

Vi fastslår, at de ti tiltrædende stater vil kunne deltage i valget til Europa-Parlamentet i 2004 som medlemmer. I tiltrædelsestraktaten vil det blive fast-sat, at kommissærerne fra de nye medlemsstater indtræder i den nuværende Kommission fra tiltrædelsen den 1. maj 2004. Efter Det Europæiske Råds udnævnelse af en ny formand for Kommissionen kan det nyvalgte Europa-Parlament godkende en ny Kommission, der vil skulle tiltræde den 1. november 2004.

På denne måde er der sat en fornuftig ramme om dette væsentlige spørgsmål. Også her skal jeg opfordre til, at vi i samarbejde mellem institutionerne finder fleksible løsninger, der sikrer de bedste vilkår for vore nye medlemsstater.

Med hensyn til Bulgarien og Rumænien er konklusionerne klare. Udvidelsesprocessen fortsætter. Vi bekræfter, at målet er at kunne byde de to lande vel-kommen som medlemmer i 2007.

Spørgsmålet om Tyrkiet blev et centralt emne i København. Vi kom frem til et afbalanceret og realistisk svar.

Vi anerkender de vigtige skridt som Tyrkiet har taget i retning af at opfylde Københavnskriterierne. Vi opfordrer Tyrkiet til energisk at gå videre med sin reformproces. Og vi giver et tilsagn om øget støtte fra EU til Tyrkiet i disse

bestræbelser.

Hvis Det Europæiske Råd i december 2004 på grundlag af en rapport og en anbefaling fra Kommissionen beslutter, at Tyrkiet opfylder de politiske Københavnskriterier, vil Den Europæiske Union snarest muligt indlede tiltrædelsesforhandlinger med Tyrkiet.

Hermed er sendt et stærkt og positivt signal til Tyrkiet. Men det er fortsat et ufravigeligt krav, at Tyrkiet opfylder de politiske kriterier, før der kan indledes optagelsesforhandlinger. Sådan må det være. Tyrkiet skal behandles på lige fod med alle andre kandidatlande.

Cypern bliver optaget som en delt ø.

Men det sker samtidig med en realistisk mulighed for, at parterne inden den 28. februar 2003 kan finde en samlet løsning på Cypern-problemet på grundlag af forslaget fra FN's generalsekretær.

Jeg vil på det stærkeste opfordre parterne i striden til at udnytte denne enestående mulighed for at løse denne ulykkelige konflikt. Vi står alle til at vinde ved en løsning nu. Ingen vil vinde så meget som befolkningen på Cypern.

Vi sendte i København et klart budskab til de nye naboer til det udvidede EU. Til landene på det vestlige Balkan. Til Rusland, Ukraine, Moldova og Belarus. Samt til landene syd for Middelhavet. Udvidelsen vil ikke føre til, at EU lukker sig omkring sig selv. Tværtimod vil EU styrke forbindelserne til sine nye naboer. Det vil ske såvel inden for som ved en udbygning af de eksisterende samarbejdsordninger.

På topmødet i København kunne vi desuden konstatere enighed om rammerne for den fremtidige aftale mellem NATO og EU vedrørende ESDP'en.

Lad mig afslutningsvis nævne, at Det Europæiske Råd også mødtes med formanden for Konventet om EU's fremtid, Præsident Valéry Giscard d'Estaing. Han afrapporterede om arbejdet i Konventet. Der var i Det Europæiske Råd enighed om, at Konventet skal forelægge resultatet af sit arbejde inden topmødet i juni 2003.

Det blev slået fast, at de nye medlemslande skal deltage fuldt ud i regeringskonferencen. Bulgarien og Rumænien deltager som observatører.

Med udvidelsen i hus bliver arbejdet i Konventet nu den afgørende europapolitiske opgave. Vi har udvidet EU. Nu skal vi sikre, at også fremtidens EU med mere end 25 medlemslande kan fungere effektivt. Vi skal forenkle beslutningsprocedurerne og fremhæve EU's værdier. Vi skal beskrive arbejdsdelingen mellem EU og nationalstaterne bedre. Vi skal udvide

anvendelsen af kvalificeret flertal og fælles beslutningstagen. Og vi skal sikre, at samarbejdet er åbent og under demokratisk kontrol.

Det danske formandskab nærmer sig sin afslutning. Vi videregiver formandskabsstafetten til Grækenland med et ønske om held og lykke og med en tak for godt Troika-samarbejde.

Til sidst vil jeg atter vende mig direkte til medlemmerne af dette hus. Og i særdeleshed til dets formand, Pat Cox. Parlamentsformandens møde med Det Europæiske Råd i København var igen en konstruktiv bekræftelse af det nære forhold mellem Parlamentet og Rådet.

Det danske formandskab har lagt stor vægt på at møde Europa-Parlamentet med en fremstrakt hånd og viljen til konstruktivt samarbejde. Jeg har med tilfredshed kunnet konstatere, at Parlamentet har mødt os i samme positive ånd. Vi har haft vore uenigheder. Men samarbejdet har været præget af en vilje til kompromis, fremskridt og resultater.

Det har jeg oplevet her i salen, ved vore interinstitutionelle topmøder og ved mine møder med Parlamentets formandskonference. Og det samme billede er bekræftet af ministrene i den danske regering. Jeg vil gerne takke for dette gode samarbejde.

Men først og sidst vil jeg takke for Parlamentets uforbeholdne støtte til gennemførelsen af det danske formandskabs største opgave: at afslutte forhandlingerne med de 10 nye medlemsstater.

Beslutningen i København om udvidelsen markerer genforeningen af Europas folk og stater. Afslutningen på vort kontinents ulykkelige deling. Og begyndelsen på en ny æra i Europas historie.

Topmødet i København markerer også begyndelsen på en ny æra for EU. I København leverede EU på den største udfordring i Fællesskabets historie.

EU står efter København som den samlende ramme om fremtidens Europa. Et samarbejde baseret på fælles værdier: Frihed og markedsøkonomi. Fællesskab og socialt ansvar. Demokrati og menneskerettigheder. Et effektivt samarbejde, der respekterer vore folks og staters nationale egenart.

Det frø, som Unionens fædre såede i Europas krigshærgede jord for snart 50 år siden, har slået rod. Med udvidelsen er deres drøm og vision blevet til virkelighed.

Vort nye Europa er født.

Tak hr. formand.

Kilde

stm.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

EU, Politisk tale, Venstre

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/afrapportering-fra-det-europaeiske-raad-i-koebenhavn>